

SPEJDERNES MAGASIN

MAJ 1939

23. AARGANG
NR. 4

Paa Wood-Craft Tur

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidso.

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. Palæ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K. — Tlf.

C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2^a, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

OPLAG ca. 9000

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150.00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75.00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37.50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %

Farvetryk Specialtilbud

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange årligt. Ikke i Aug.
og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for
alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a
København K. Telefon BYen 8630

Den fineste Mælk og Fløde leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original affappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk
stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
staet Tuberkulinproven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

PERSSONS

CLICHÉ-ANSTALT.
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2. Telf. Central *10.493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Gaar du med Civillilje?

VED TIL LÆR- BAALET

PATRULJEFØRER NIELS BELLING

fra Tigertroppen i Nysted har faaet tildelt Korpsets »Broncekor for Livredning«. I Vinter gik Niels Belling nede ved Nysted Havn, da han saa en lille Dreng falde i Vandet. Resolut kravede Niels ned over Bølverket og fik halet Drengen op og loftet ham op til Folk, der stod paa Kajen.

Som Spejder var han første Mand paa Stedet til at handle, og ved sin hurtige Indgriben reddede han den lille Dreng. Endnu en Spejder har indskrevet sit Navn i Korpsets Æresrulle, der tæller Navnene paa mange Spejdere, som har reddet Menneskeliv.

DIVISIONSTURNERING

Jeg vil tro, at de fleste af jer skal til Divisionsturnering i denne Maaned. Patruljerne Landet over har paa deres Patruljemoder trænet ihærdigt for at kunne hævde Patruljens og Troppens Ære ved Turneringen. Hver Spejder maa gøre sit. Patruljeføreren kan ikke vinde Turneringen alene, han maa have hver eneste Mand i Patruljen til at gøre sit yderste.

Der er et engelsk Sportsudtryk, som I sikkert kender, det hedder »fair play« og betyder »ærligt Spil«. Det er for enhver Sportsmand det vigtigste ved en Kamp, og det er det ogsaa for Spejdere. Hvilken Patrulje vilde føle sig vel til Pas ved at blive kaldt frem ved Turneringens Afslutning og faa overrakt en Præmie som Vinder, naar den vidste, at den ikke havde baaret sig helt ærligt ad? Den Standerplade vilde til Tid og Evighed sidde som en Skamplet paa Patruljens og Troppens Stander. Ridderne talte i gamle Dage om et »uplettet Skjold«. Kun een Patrulje kan vinde i Divisionsturneringen, og

kun een Tropp kan vende tilbage med Rævehalen, men alle Tropper kan vende tilbage med uplettet Ære. Hellere tabe med Ære end vinde ved uærligt Spil.

Ved en Turnering har jeg set, at det blev overladt til Patruljeførerne selv at tage Tid for et Forhindringsløb, fordi Divisionschefen følte sig aldeles sikker paa, at ikke en eneste af Patruljerne vilde opgive forkert Tid for at skaffe sig en Fordel.

En Spejders Ord staar lit troende.

Viceskoledirektør H. A. Svane, der afgik som Korpsraadets Formand ved Raadets Møde i Aarhus d. 19. Marts

SKOVMEEND OG ROVERE

Landet over er i fuld Gang med at tage »Skovmandsprøven«. Den stiller store Krav til deres spejdermæssige Dygtighed.

Den 30 km Tur, hvor de skal sove i Bivuak og klare sig med ganske faa Hjælpemidler, kan kun gennemføres af haardføre og praktisk trænede Folk. Den er ikke for tyndhudede Spejdere med ti Tommelfingre.

FÆRDELSBIND

I Fyns Division har hver Spejder et hvidt Armbind i sin Lomme. Naar det bliver mørkt, tager de Armbindet paa, saa kan Bilisterne nemmere se dem. Det er en fortræffelig Idé, som Patruljeførerne skulde indføre i deres Patrulje.

Vi har alle Ret til at færdes paa Vejene. Men I ved fra Aviserne, at Færdselsproblemerne er mange og er vanskelige at løse. Der kan gives et Utal af Love og Bestemmelser, men det vigtigste er dog, at vi alle hjælpes ad med at gøre det saa farefrit som muligt.

En Spejder er hjælpsom mod andre.

OVE HOLM.

KORPSET RUNDT!

En Troop, der kan gaa.

I Lobet af April har Spejdere og Ulve i 1. Godthaab Troop og Flok præsteret følgende:

5 Spejdere gaaet	100 km
2 Spejdere gaaet	60 km
3 Spejdere gaaet	45 km
6 Ulveunger gaaet	30 km

Løbende Patruljekonkurrence.

1. Køge Troop har lige startet en Patruljekonkurrence, som skal løbe til Divisionsturneringen. Fornylig har Troppen haft et Natorienteringsløb gennem Lellinge og Aashøjskoven. Det strakte sig over 25 km og blev vundet af 1. Patrulje. Alle Troppens Patruljeførere og Assistentter er ved at tage 1. Klasses Proven.

10 Aars Fødselsdag.

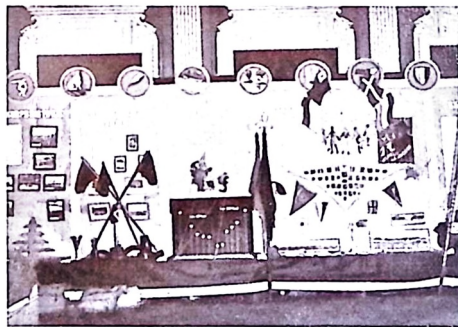
Det er Hans Tavsens Troop, der i Marts Maaned fejrede sin 10 Aars Fødselsdag. Troppens Stifter Pastor Fritz Lerche, der ogsaa er Medlem af Korpsledelsen, er stadig Tropsfører.

For at faa Kontingentet ind til Tiden

har hver af de seks Patruljer i 1. Ribe Troop en Patruljesparebog, og ved rettidig Kontingentindbetaling (inden d. 10.) faar Patruljen 10 pCt. af Beløbet tilskrevet Sparebogen, medens den Patrulje, der ikke betaler i Tide, ingenting faar.

De tapetserer selv

Væggene i deres Trophus har Spejderne i 1. Silkeborg. »Saa nu er dette snart fin fin« skriver Korrespondenten. Ja, det maa vi jo haabe!

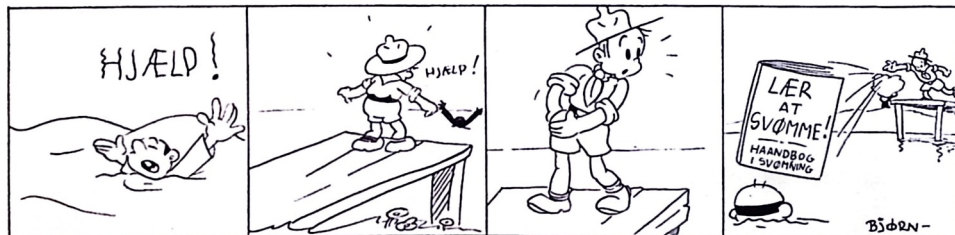

Et Par Stand fra den smukke Spejderudstilling, Aarhuskolonnen havde arrangeret ved Korpsraadsmodet i Aarhus.

En Troop og Flok i Fremgang.

1. Søborg Troop og Flok er i støt og solid Fremgang, og Fremtiden tegner sig lys. Troppen skiftede Fører Sct. Georgsdag. Flokken tæller nu 20 Ulve og Troppen ca. 30 Spejdere.

THEOBALD

Vellykket Tropsfest i Rønne.

1. Rønne har afholdt en Tropsfest, der helt igennem var en Knaldsucces. Spejdere og Forældre tog hver deres Job, og Arbejdet kronedes med Held. Overskud over 1200 Kroner. Det bliver snart til et Tropshus.

Endnu en vandrende Trop.

Af 1. Faxes 30 Spejdere har 15 gaaet 45 km og 5 gaaet 60. I Øjeblikket er Troppens 4 Patruljer gaaet i Gang med en Patruljekonkurrence. 12 Mand træner til 1. Kl. Mærket, og saa er man i Gang med at starte en Ulveflokk.

Mandoliner, Guitarer og Harmonikaer

danner et Orkester i 2. Odense Trop. Et saadant Orkester er jo glimrende til Tropsmøder

og Lejrbaal m. m. Flere Troppe burde tage Idéen op. Desuden har 2. O. et Signalthornsorkester med Trommer og Bækkener.

Nyt Tropsblad.

Chr. d. IV's Trop har udgivet sit eget Tropsblad. Det har faaet en god Start og er allerede udvidet. Ved en Konkurrence fik det Navnet »Kulsvieren«.

20 Aars Fødselsdag.

Skipper Clements Trop i Aalborg har fejret sin 20 Aars Fødselsdag ved en Fest i Haandværkerforeningen.

Nu trænes der paa Kraft til Foraarsturneringen, der af Nørrejske Division afholdes i Frederikshavn.

Med

Persiske Spejdere

Her er et Uddrag af en engelsk Dames Beretning om en Rejse i Persien. Under Læsningen af det følgende maa man erindre, at det persiske Samfund i disse Aar gennemgaar en revolutionerende, men alligevel fredelig Omvæltning, der tilsigter at ændre seldgamle Samfundstilstande, Vaner og Anskuelser og tildanne disse i moderne, tildels europæisk Form.

I dette Omdannelsesarbejde indgaar Spejderbevægelsen paa heldig Maade, og herom fortæller den engelske Dame følgende:

En klar April Morgen Kl. 5 stillede 2 Spejdere efter Aftale udenfor min Bolig. Skønt Persere kom de paa Klokkeslettet, og en saadan Præcision havde jeg ikke før oplevet i Persien.

Spejderbevægelsen havde lært dem dette og mere til, og hvormeget det betyder, kan kun den, der har opholdt sig i disse østlige Ægne, fuldtud skatte.

Ledsaget af disse to Spejdere stødte jeg udenfor Byen til en Trop bestaaende af 3 Førere og 30 Dreng. De formerede 4 i hver Række, og vi marcherede af Sted med et Orkester paa 3 Fløjter, Triangel, Bækken og Tromme, som spillede muntret.

Spejderne var fra 8 til 20 Aar og af vidt forskelligt Udseende, nogle med omhyggelig og andre med ret skodesløs Paaklædning. Alle havde

paa Tropstur

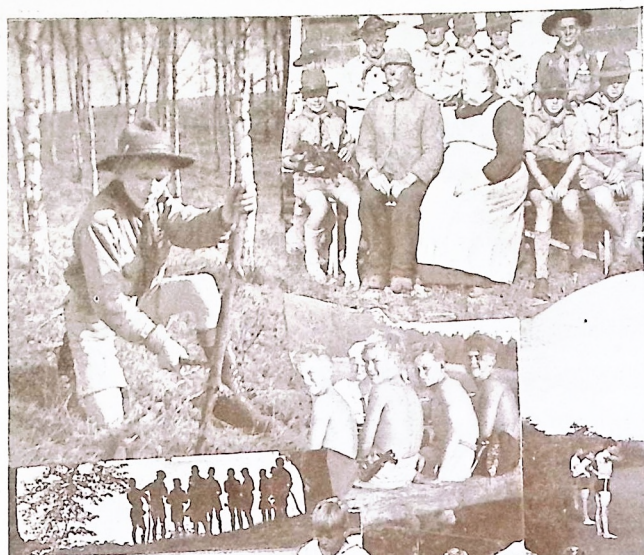
Khaki-Skjorter og korte Bukser. Ordet »khaki« er persisk og betyder »støvfarvet«. Nogle havde Sko af europæisk Tilsnit, andre persiske Klædssko, som var baade kolige og gav Foden godt Fæste.

Den mest iøjnefaldende Afvigelse fra den sædvanlige Spejderdragt var den spidse Pahlavi — Hue, — som Shahan ønskede skulde bæres af alle mandlige Persere, og som derfor har faaet Betydning som nationalt Fællesmærke.

Alle Spejderne havde mørkebrune Øjne og næsten sort Haar, men var forøvrigt af forskellig Type; en enkelt lignede en Europæer, nogle havde jødiske Træk og mindst 4 viste Slægtskab med Negere, men alle syntes at være intelligente.

(Fortsættes Side 86)

Nu blæser vi Lejrsæsonen ind —!

SKOVMANDS-

SPEJDEREN

SKOVMANDSPRØVEN Pkt. 5:

- bemærke og forklare to karakteristiske Træk i hvert af 5 forskellige Spor af Mennesker (nogle Fodder, Stovleaftryk m. m.).
- læse tre simple Sporhistorier i Sand, Sne eller lign.
- følge et naturligt Spor over mindst 5 km. Tre Fjerdedele af de forekommende Tegn maa være bemærket og beskrevet, skriftlig eller mundtlig, naar Sporingen er sluttet.

Disse Krav til Skovmandens Iagttagelsesevne og Hukommelse skulde nemt kunne opfyldes, idet Skovmandens Spejdertræning med Kimslege, Iagttagelsesløb, Skattejagt, Signaler og anden Sansetræning skulde have gjort hans Sanser saa veltrænede at disse Sporingsopgaver og Slutningsopgaver skulde være en smal Sag for ham.

Der er dog visse Tips, der er gode at notere sig under Træningen til Skovmandsprøven.

Med H. t. Pkt. d. kan man benytte sig af den Metode, det indiske Politi bruger, naar de skal finde en Mand. Det er for disse Folk lige saa let at kende en Mand paa hans Fodafttryk, som for os andre at se paa Ansigtet. Prøv at sætte et vaadt Fodafttryk paa et Gulv ved Siden af een af dine Kammeraters, og studer Forskellen.

Paa vedføjede Skitse kan du se de Ejendommeligheder, man bør lægge Vægt paa. Man tegner en Linie fra det yderste Punkt af Stortaaen til det yderste Punkt af den lille Taa, og noterer sig hvor mange Tæer, der falder udenfor og hvor mange der falder indenfor Linien. En Linie trækkes fra Midten af den store Taa til Midten af Hælen, og paa denne en vinkelret gennem den nederste Kant af Lilletaaaen. Med disse Linier til at vejlede Øjet, vil man let se de karakteristiske Forskeligheder og indse, at ikke to Spejdere i Troppen har tilnærmelsesvis ens Fodder.

Til Iagttagelse kan opstilles følgende 11 Punkter, der svarer til Tallene paa ovenstaaende Skitse:

Nr. 1, 2, 3, 4 og 5 Tæerne og deres Stilling til Akslen.

- »Nordkysten«.
- »Østkysten«.
- Hælen.
- »Vestkysten« (Platfodethed), den frie Akse Længde.
- Fodbaldens Form og Størrelse. (»Fastlandet«).
- »Landtangen« (mellem Hæl og Fodbalde).

Ofte vil blot Betragtning af et Par enkelte Punkter give Stof nok til at skelne forskellige Aftryk fra hinanden. Forskellene er meget iøjnefaldende.

Spor af Støvler og Sko er vel ikke saa forskellige, men giver ogsaa Anledning til mange interessante Iagttagelser. Tegn en Skitse af din Støvels Underside i 1/2 Størrelse og læg Mærke til følgende Punktets Betydning:

- Længde fra Hæl til Taa.
- Saalens største Bredde.
- Hælens Længde.
- Hælens Bredde.
- Hælens Højde (i blød Jord).
- Antal, Form og Anbringelse af eventuelle Søm.
- Særlige Mærker paa Saal eller Hæl.
- Skridtlængde.

Lav Øvelser i Sand eller prøv at sætte hele Patruljen under et Forhæng, hvorpaa I skiftes til at se paa Støvlerne, der rager ud, og genkende Kammeraterne paa Støvlesaalene.

Sporet som Helhed. Lav Øvelserne udenfor, f. Eks. i en Have. Vis Spor af Gang, Løb, Bæring af Byrde o. s. v. Tegn og studer Forskellen. Undersøg om man kan narre Forfølgerne ved at spænde Skoene omvendt paa eller ved at gaa baglæns. Dette Kneb opdages let af den erfarne Spørjæger.

Øv jer derefter i at læse Historier i Sand. Skovmændene kan skiftes til at lave en lille Tildragelse i et Stykke revet Sand, hvorefter de andre slutter sig til, hvad der er foregaaet ved Iagttagelse af Sporene. Det er af Betydning, at man følger et Spor ad Gangen helt igennem. Gør det let til at begynde med og derefter sværere og sværere. Lad hver af Skovmændene gentage, hvad han lavede, saa alle kan se, hvordan Sporene fremkom.

NYT

fra Spejderkammerater

Verden over

ved KAY

B.-P.s Fødselsdag.

Der ligger to Kort til Erik Møller og Alfred Nielsen paa Korpskontoret. Opgiv Adresse og send Svarporto med, saa skal de blive sendt jer.

Til Devonshire.

De danske Spejdere har faaet Indbydelse til at sende to Spejdere til en Tropslejr, som 1st Balderton Troop afholder i August i Aar. Ophold og Rejse i England er gratis fra London til Lejren og tilbage til London igen. Lejren varer i 14 Dage. Anmodninger om Deltagelse (der bliver en fra hvert Korps) sendes gennem Tropsføreren og Divisionen bilagt Stambogsblad til Korpskontoret.

17,000 ny Spejdere.

Paa det engelske Spejderkorps aarlige Korpsraadmøde oplystes det, at der nu fandtes 460,234 Spejdere paa de britiske Øer, hvilket vil sige en Forøgelse paa ca. 17,000 i Løbet af 1938. I de sidste 4 Aar har Spejderbevægelsen i England staaet stille og er nærmest gaaet noget tilbage, grundet paa vanskelige økonomiske Forhold. En Tendens i Befolkningen til at flytte fra Byerne ud i Forstæderne, hvor Førermangelen har været stor, og ikke mindst en Nedgang i Fødslerne i Efterkrigsaaarene. Men med denne store Fremgang i sidste Aar har man saa godt som indhentet de foregaaende Aars Nedgang. Antallet af Spejdere i hele det britiske Imperium blev op-

gjort til 1,009,671, hvortil kommer ca. 46,000 i et nyoprettet indisk Korps.

»Jamboree«.

Det internationale Bureau udgiver et Kvar-talsblad paa Engelsk og Fransk, »Jamboree«. Det indeholder alle officielle Meddelelser og Beretninger fra Alverdens Korps. Det bringer ligeledes jævnlig særligt instruktive Artikler. Rover-Afdelinger vil f. Eks. have megen Interesse af dette Blad. Baden-Powell skriver selv i hvert Nummer af Bladet. Prisen er 4 Kr. om Aaret. Bestilling og Penge kan sendes til Korpskontoret.

Regler for Sporingen. Følgende 7 Punkter er vigtige at huske paa, naar man sporer:

1. Sporet ses tydeligst mod Solen.
2. Tag en Skitse af et særligt tydeligt Aftryk for at kende det fra andre Spor).
3. Tag et almindeligt Overblik af Sporet som Helhed.
4. Sæt dig i den forfulgtes Sted. (Hvad vilde du selv gøre i den Situation).
5. Hvis du taber Sporet, saa mærk det sidste

Sted og gaa rundt i en stadig større Cirkel.

6. Hold dig i Læsiden af det forfulgte.
7. Tag Landkendt, naar du starter, og se dig lejlighedsvis tilbage (for at kunne finde hjem igen).

Til Slut: Sporing læres kun gennem Øvelse og man maa prøve Gang paa Gang, men ved lidt Udholdenhed og ved Iagttagelse af ovennævnte Forholdsregler skulde en veltrænet Spejder nok kunne naa et endog særdeles fint Resultat.

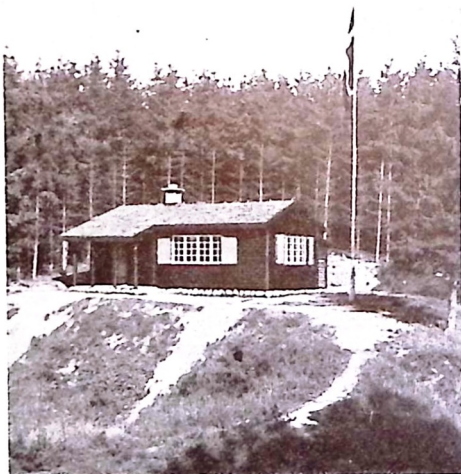
Den gamle Skovmand.

VORE HYTTER

1.

Vi indleder hermed en Serie, der omhandler alle de Hytter og Tropskuse, der ejes af Korpsets Troppe, Kolonner og Divisioner. Formaalet med Serien er at fortælle andre Spejdere om Hytterne, deres Indretning, Brug, Økonomi m. m. og saaledes derved forhaabentlig stimulere Interessen for Husbyggeriet.

Vi lægger for med den, saavidt vi ved, eneste Trop i Landet, der ejer to Huse, nemlig 2. Odense.

HYTTEN VED »SLUKEFTER«.

Tilhører 2. Odense, intet særligt Navn, alm. kaldet »Hytten«. Indviet 10. Decbr. 1933. Byggesum 3187,00 Kr. brutto. Ved Velvilje fra Leverandorerne bragt ned til 2312,18 Kr. Denne Sum er blevet betalt ved Hjælp af Gaver og Bidrag fra Forældre og Tropsraadet. Dobbeltvægget Træhus, hvis udvendige Beklædning bestaar af halvrunde Fyrrestammer. Gulvet støbt og derover Trægulv. Taget belagt med Græstørv. Opført af Troppens Spejdere, hvorimellem der dog befandt sig en Del Bygningshaandværkere. Beliggenhed ca. 9 km fra Odense ved Slukefter Station i Nærheden af Mark, Skov og Aa. Indretning: Pejsestue, Sovesal med Plads til c. 40 Spej-

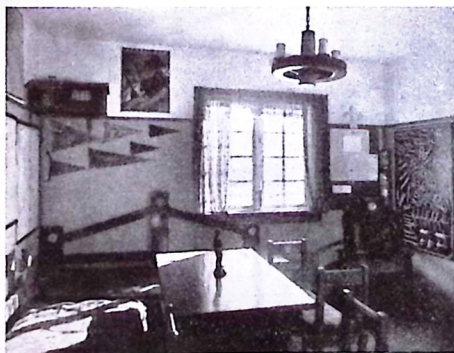

dere, Køkken med Komfur samt Forstue. Benyttelse: saa godt som hver Week end hele Efteraaret og Vinteren igennem, benyttes som Week-end Hytte af Troppens Patruljer samt jævnligt af andre Troppe, baade gule, grønne og blaa og F.D.F. Aarlige Omkostninger ca. 50—75 Kr.

HUSET PAA GRØNLØKKEVEJ.

Tilhører 2. Odense. Intet særligt Navn endnu. Indviet den 30. Septbr. 1938. Byggesum 7245,44 Kr. brutto, ved direkte Henvendelse til Leverandorerne bragt ned til 3508,44 Kr., heraf betalt ved Hjælp af Overskud fra Tropsfest 1508,44 Kr.. Resten 2000 Kr. er laant i Bank til 5 pCt. p. a. og 10 pCt. Afdrag i 10 Aar, hvilket giver den samme aarlige Udgift til Tropslokale ca. 300 Kr., som Troppen hidtil gennem mange Aar har haft. Beløbet vil dog blive betalt hurtigere end paa 10 Aar, idet 58 Forældre har tegnet sig for et passivt Kontingent af 1 Kr. om Maaneden, til Huset er betalt, hvilket i Forbindelse med en Tropsfest skulde kunne ske paa ca. 1½—2 Aar. Bygget som dobbeltvægget Træhus med støbt Gulv, belagt med Expanko over det hele. Taget

(Fortsættes Side 85)

Sct. Georgs Budskabet

Spejdere!

»En Spejder er tro«, siger Spejderloven. Maaske er dette det vanskeligste af alle Lovens Krav til os, men det er maaske ogsaa det vigtigste. Verdensspejderchefens Maal er at skabe karakterstærke, sunde og handledygtige Mænd, Mænd, der er tro mod deres Ideal. Vi Spejdere véd saa godt, hvad der er rigtigt, og hvad der er galt. Det er for os kun et Spørgsmaal om at være ærlige overfor os selv, at være tro mod det bedste i os selv. Vi har lært, fra vi var ganske smaa, at en god Spejder aldrig giver op, at han

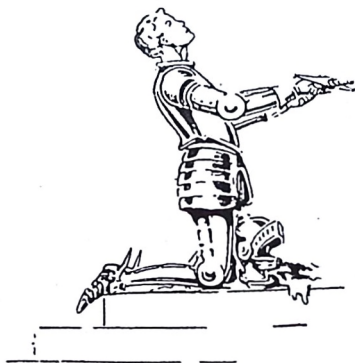
aldrig lader sig kue af Vanskeligheder. Vi véd ogsaa, at det er vanskeligt at leve op til Loven, saaledes som vi hver eneste Dag bør gøre det, men vi giver ikke op i denne Stræben. Hver eneste af os har en eller anden ond Drage i os, som vi skal kæmpe imod; og enhver af os har Mulighed for at vinde den samme Sejr, som Sct. Georg vandt ifølge det smukke Sagn. Men det afgørende for os er, om vi kan vedblive med at være tro mod vore Ideal. ogsaa, naar vi bliver voksne. Der er saa mange voksne Mennesker, der kun tænker paa at gavne sig selv, om ogsaa det er paa andres Bekostning, ja, man kan vel sige, at det langt fra er Ridderidealene, der tilsyneladende præger Verden i Øjeblikket.

Aldrig har der maaske som nu været Brug for den Uselviskhedens og Hjælpsomhedens Aand, der er givet os Spejdere af Baden-Powell. — Men hvis Verdens 3 Millioner Spejdere, der i Dag er Dreng, vil være tro mod deres Spejderideal. ogsaa, naar de skal gøre deres Indsats som voksne — da er der en Mulighed for, at Verden kan blive en lille Smule bedre, end den er i Dag.

Derfor er den store Opgave, som enhver af os har:

At være tro og vedblive at være tro — mod det bedste i os selv.

Tage Carstensen.

SPEJDESPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITINI

„Vær beredt“

I Paasken gik jeg i Hundested Fiskerihavn og morede mig over at se paa nogle rigtig raske Fiskerdrenge, der morede sig med at stage sig frem i smaa Fiskerjoller, — de beherskede dem fuldstændigt. Pludselig vilde en af Drengene, der stod oppe paa en Fiskerbaad, svinge sig ned i en af de smaa urolige Joller, med det Resultat, at han gik i Vandet med alle Klæderne paa, for dog øjeblikkelig at dukke op. Drengen i Jollen betænkte sig ikke, med det samme manøvrerede han Jollen med Agterenden til den forulykkede, derpaa lagde han sig fladt ned i Baaden og halede den anden Dreng op. — Hvorpaa de uforknytt morede sig videre uden at tænke paa »Good Turn« og Redningsmedalje endsige paa vaadt Tøj. Vi Spejdere kan lære meget af en saadan resolut og uimponeret Handling. Iøvrigt antager jeg, at naar den vaade Dreng ikke styrtede hjem, var det vel fordi, der saa ventede ham en velfortjent Endefuld, og han snå ogsaa hårdet nok til at kunne tage den vaade Omgang.

Træning til Turnering

Undertiden ser man Patruljer træne i Timevis med at rejse Telt eller med at bygge Ildsteder, det er en kedelig Maade at træne paa og den minder alt for meget om Eksamensterperi. Den bedste Træning faar man ved at tage hyp-pigt i Lejr og bruge de Ting i Praksis, saa er der Fornøjelse ved det.

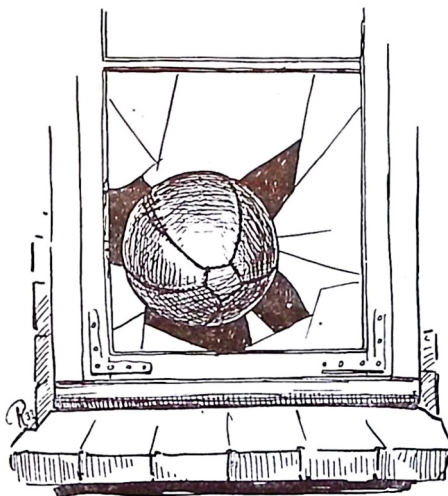
Lidt om Ruder og Kit

Kit kan for en billig Penge købes hos enhver Farvehandler. Det skal opbevares i en gammel Konservesdaase, hvori man har hældt Vand. Ligger det i Luften, bliver det nemlig tort, stift og ubrugeligt.

Kit bruges hovedsageligt af Glarmesteren til at tætte med i Falsen, hvor Ruden sidder. Ruden holdes desuden af en Række smaa Stifter, hvad de fleste af jer vel ved.

Tillige bruger man Kit til at fylde i Ujævnheder i Flader, der skal males; hvis der er under-sænkede Skruer eller »dykkede« Som i det Træ, man skal male, fyldes der over disse med Kit.

Limkit er vandrevet Kit, udrørt i tynd Snedkerlim. Det tørrer hurtigere.

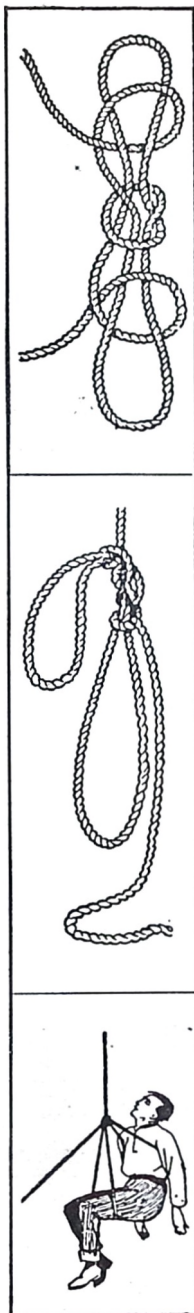

Hvis I forsøger at sætte Ruder i Tropslokalet, maa I desuden have en Glasskærer. Med den skærer man Glasset i den fornødne Størrelse, med et lille Slag falder Glasset af langs med Ridsen, I har skaaret. Det sparer mange Penge selv at ordne den Slags. Iøvrigt er det ikke nødvendigt at spille Bold i Tropshuset!

Lidt „Knobologi“

Stoleknob er til at fire et Menneske ned fra f. Eks. en brændende Bygning eller fra en stejl Skrænt ved en Kyst, det er nemlig livsfarligt at klatre ned ad en saadan, f. Eks. Lerskrænt. Husk, at Rebet skal være friskt og gennemprovet; iøvrigt viser denne Tegning tydeligt, hvordan Knobet bindes.

Se Forklaringen
paa forrige Side

Lommebogens Præmieopgave

Løsningen paa Præmieopgaven, som fandtes paa Side 97—98 i Lommebogen, var (idet de forskellige Ting her er angivet med de store Bogstaver) følgende:

sTEffens NORgestUR.

maasKE skal jeg med; men SVÆRT Er det nu at være uVIS. KES, TYKKE og pan op-TRAAD TE en dag: — »NAA, Lad os nu se; hvis KONToret skULDe lukke, fordi du er væK NI Varme sommerdage, maa du kalde mig MADs,« sagde tykke. »du BØR STEppe med til fjelds, dit lager af klude, ben og andre MeTAL-LER KENder vi, din kumPAN! DET rustER ikke, men norge fryder dig, din gamle huGAF! FElTlivet VINKer!« udBRØD kes.

som mine KAMmeratER talTE, SKE/TE det. først tænKTE jeg dog: »holde sTAND BØR STEf-fen, thi usUND ER TØJlesløs færd. nej taK, NAPPER jeg overarbejde bliver det en skraPEN; PY! JA MAS paa og betREGN SLAGets om-kOSTninger. taB LOKker, hvis jeg ikke hæn-ger I; Selv naar smil KRUSEr overfladen, kan uvejr GRy, DER hvor INGEN ventER. SKIdt, jeg tager alligevel med!«

saa KOM Afrejsens daG, ARNen blev forladt. — tAARE/STRØM. — PER hin unge SANG — BO Gav HAAND, KLÆDEligt og kækt. tredje KLOKKE/SLAG lod. der var højt humør og mu-sik, for sams KAM ER Altid fuld af skønne to-ner.

dejlig tUR. blot bØLgerne havde undladt at VASKE. KLUDDer med maSKInen. hvis PAN, DER er maSKInist, ikke havde været saa søsyg, kunde han have KLARET den.

JO, Der har vi oslo; vi er over det store VAND. FADERligt ledede tykke os, da SKIbet lagde BI. BELejligt kom indkvarTE/RINGEN. ih, hvor jeg SOV. EPOS Eller anden underholdning havde forLYS/TEt andre, men det havde jeg ikke hørt; jeg havde bare sovet!

Hvor flere Ting fandtes flere Gange, er det ved Bedømmelsen kun regnet som een Udrustnings-gestand.

Vinderne blev:

1. Borge Bay, Tirslund pr. Bevtoft, FDF. (*En Dan-ok Meis*).
2. Carl Rasmussen, Basnæsvej 15, Brønshøj, FDF. (*En Sovepose*).
3. Johan Eskildsen, Skolegade 74, Herning, KFUM-Sp. (*Lærredsspand og -vandfald*).
4. Gregers Winkel-Pedersen, Godthaabsv. 320 A, København F., FDF. (*Skovmandskniv*).
5. Henrik Risom, Storegade, Bjerringbro, FDF. (*Skovmandskniv*).
6. Finn Norkjær Petersen, Erlev, Haderslev, KFUM-Sp. (*Skovmandskniv*).
7. Gunnar Nielsen, Hummeltoftevej 148, Kgs./Lyngby, KFUM-Sp. (*Spejder- eller Væbner-bøger efter eget Ønske til 4 Kr.*). — Samme Præmie tilfaldt de følgende 5 Vindere.
8. Jørgen Jensen, Danmarksgade 36, Hjørring, KFUM-Sp.
9. Henning Frandsen, Junghansvej 6, Kolding, KFUM-Sp.

(Forts. S. 80)

Den danske Skov

*J*eg er den dejlige danske Skov,
det susende Lov er min Stemme,
lytter du til den, da hører du, Barn,
en Bøn, som du aldrig maa glemme.

Den taler til dig fra tusinde Træer,
fra Rodder og rislende Kroner,
Fuglene kommer dig frygtsomt nær
og sætter den sødt i Toner.

Dette, Barnlille, er Skovens Bøn:
Knæk ej de vajende Kviste!
Hos mig staar Grenen saa frisk og grøn,
men brudt maa sin Skønhed den miste.

Skærm Granens Topskud, der drommer i Læ
om Vækst mod de tindrende Stjerner.
En Krobling bliver det knækkede Træ,
men Kæmper de Træer, du værner.

Skaan, naar du vandrer i Lovsalen ud,
Bøgen for Navne og Hjerter.
Thi Barken er mine Træers Hud,
den bloder som din og smærter.

Jag ikke Lysningens græssende Dyr.
Lad Fuglen i Fred paa sin Rede.
Tit finder de Fjender, for hvem de flyr,
men Venner — om dem maa de lede!

De sjældne Blomster, der staar for din Fod,
skal nænsomt forbi du vandre.
Thi Urten, du tankeløst rev fra sin Rod,
var skabt til at blomstre for andre.

Bræk ikke Busk, knæk ikke Krat,
hvor rodt end Hindbærret frister!
Nøjes du blot med en halvfuld Hat,
da vinder jeg mer, end du mister!

Tænd ej i Troske og soltørret Lav
Ildens knitrende Flamme.
Af Gnist kan blive et brændende Hav, —
af Skoven forkullede Stammer.

Jeg er den dejlige danske Skov,
og du er min Ven og Værner.
Jeg hilser dig, Barn. Og frit faar du Lov
at hvile paa Mospudens Stjerner.

Thi — Haanden paa Hjærtet —: Var du
blandt dem,
der skændede Skonhedens Tempel?
Nej, du bærer atter dit Madpapir hjem —
de mange til Skam — og Eksempel.

Hans Hartvig Seedorff Pedersen.

Gengivet med Naturfredningsforeningens
Tilladelse efter Aarsskriftet 1925—1926.

Korpsraadets nye Formand paa Storedam

Efter at Viceskoleledet Svane paa Korpsraadsmedet i Aarhus aftraadte som Korpsraadets Formand har Undervisningsinspektør Højbjerg Christensen overtaget Hvervet, og han ses her sammen med Jens Hvass under sit Besøg hos Førertræningen paa Storedam i Paasken.

Ca. 100 af Korpsets Førere fra alle Egne af Landet, som har kunnet afse Tid dertil, har i Paasken deltaget i Førerkursus paa Storedam. Godt 60 deltog i det primitive Spejderførerkursus, vel en halv Snes var paa det første Roverkursus, og vi var 28, der deltog i Gilwellkursus.

— Jeg sidder just og blader i min Dagbog, og frem dukker Minder fra 5 glade Solskinsdage. Glade — ja, og travle! — Fuld Aktivitet over hele Linien fra tidlig Morgen, naar Kuduhornet kaldte til Morgengymnastik, og til sen Aften, naar Jens sagde Godnat efter Lejrbaalet. — For Jens var der, og Ove var der — og Fritz, Tage, Borges, Brammer, Lundby, Glad, Thuesen, Frej, Fossum og Wilhelm — hele den gamle Stab havde igen i Aar ofret en hjemlig Paaskes Bekvemmeligheder og Goder for at instruere og dygtiggøre os i det Arbejde, som gerne engang skulde komme jer tilgode.

Foredrag om Maal og Midler i Spejderbevægelsen vekslede med praktiske Instruktioner i Brug af Kniv og Økse, Terrænbenyttelse, Sporing, Højdemaling, Kimslege, Tøvværksarbejder

— kort sagt, alt det vi til daglig søger at dygtiggøre jer i.

Gilwelltroppen var delt i 5 Patruljer med Jens som Fører og Lundby som Assistent, og fra første Dag var en løbende Patruljekonkurrence sat i Gang. Indtil nu fører Uglerne, men Konkurrencen vil først kunne afsluttes paa en Weekend i Maj engang, og der kan endnu ske store Forskydninger. — Patruljeførerjobbet er paa Skift. Hver Dreng faar en Dag at lede Patrulje i — forresten er det nogle gamle »Drenge«, der er Tale om — yngste Mand er 20 og ældste Mand er 42 Aar!

— At give en samlet Skildring af de 5 Dages Forløb, er der her slet ikke Plads til — og kun den store 24 Timers Hike skal i grove Rids trækkes op.

I Morgengave fik hver Mand udpeget et Træ til Fældning og Rensning. Stammerne slæbtes en god Kilometers Vej til en Vig i Storedam og et Par solide Broer byggedes. En svær Skattejagt førte os til Syvstjernen i Store Dyrehave og her tog en omfattende Woodcraftopgave sin Begyndelse. Tre Slags Mosser, Fjer af 3 forskel-

(Fortsat fra Side 77)

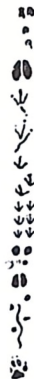
10. Niels Oluf Olesen, Søndermarksvej 24, Vejle, FDF.
11. Poul Nielsen, Sønderlandsgade 20, Holstebro, KFUM-Sp.
12. Hilmer Bechmann, Hobrogade 2, Kbhvn. Ø., DDS.

Præmierne Nr. 1—6 er tilsendt Vinderne, hvorimod Vinderne af Præmierne Nr. 7—12 bedes meddele, deres Korps- eller Forbundskontor, hvilke Bøger, der ønskes.

lige Fuglearter, Gylp, »Hundekød« og Gibspor af Vildt er Eksempler paa Opgaven. Dette førte os efterhaanden til Frederiksborg Slot. En veritabel Hvalfangst i Slotsøen fik Hillerødborgerne til undrende at skares langs Bredderne. Da Hvalen var harpuneret og lykkelig bragt i Land paa Torvet, gik vi i samlet March gennem Byen til Hotel Leidersdorff, hvor Staben traadte af, mens vi andre dødelige havde endnu en Mils Vandring for os til Raagaards Huse i St. Dyrehave. Her byggedes Bivuak. Vi fik udleveret Kød, Kartofler, Mel, Sukker og Vand, men ingen Kogegrejer

— og saa kunde vi iøvrigt selv om Resten. Naa, askestegte Kartofler og Kød paa Spid er jo Herreretter, og Snobrød paa Pind et Lækkeri, som man først ret kan vurdere, naar der er gaaet 8 Timer siden sidste Maaltid.

— Paaskens Førerkursus maa betegnes som Sukces, præget som det var af Sol og Sang, Humør og godt Kammeratskab. — Hvad vi vilde paa Storedam var to Ting: at sluttet nærmere sammen om de Ideer og Idealder, der er det bærende i hele vort Arbejde, — det ved jeg, vi har naaet — og: at naa en større Dygtiggørelse i vor Førergering, men det maa I og Resultaterne siden hen afgøre, om vi naaede. Dr. Ravn.

BADEN-POWELL bor for Tiden i Kenya, Afrika, og han har her tegnet og malet et Billede af sin Bundalow.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 4

Maj 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Duelighedstegnet:

FØRER

Vidste du, at der fandtes et Duelighedstegn, der hed saadan? Men det gør der, og gaa nu ikke hen og tro, at det er blot for Flok- og Bandefører, eller at man

bliver Flokfører, naar man har taget dette Mærke, nej — det er noget helt andet, noget meget mere spændende. Vi kan bedst sammenligne det med en Slags Fremmedfører, og det er vældig interessant at tage dette Duelighedstegn. Hør her:

Stedkendskab.

Du skal være særlig dygtig i Stedkendskab, er du det? Ved du, hvad det vil sige at være stedkendt? Det vil sige, at man kender hver en lille Krog af sine Omgivelser, og hvis man bor i en stor By, saa i hvert Fald indenfor en Afstand af 500 Meter.

Du kan nok forstaa, at det er noget, der skal trænes i, og du maa være meget nysgerrig, saa du kan faa alt at vide, som er interessant for den Egn, hvor du bor.

Visse Vej!

Jeg har allerede fortalt, at du skulde kende dine Omgivelser indenfor en Afstand af 500 Meter eller ½ Kilometer til alle Sider, fra det Sted, hvor du bor. Hvis du vil lære, hvorledes Gader og Veje ligger i Forhold til hinanden, skal jeg give dig et godt Raad.

Tag et stort Stykke Papir, ikke for tyndt (Tegnepapir!), derefter tegner du hele Hoved-

gaden med alle dens Sving og Bugter. Saa af-sætter du, hvor Torvet ligger ved Hovedgaden, og Kirken og Skolen, Hospitalet og de mindre Sidegader. Det vil være klogt at gaa en Tur langs Gaden, saa du er sikker paa at faa Gaderne og Bygningerne anbragt rigtigt. Tegn selve Hovedgaden som to tykke Streger, eventuelt røde, og tegn Sidegaderne lidt tyndere, sæt Navn paa Gaderne eller Nummer — og saa en Navneliste neden. Naar du saa har alle Gaderne, kan du udsætte alle større Ejendomme og Fabrikker og offentlige Bygninger, og efter haanden har du et fuldstændigt Kort over din By eller det Distrikt, hvor du bor. Ved at tegne et saadant Kort, lærer du ogsaa mægtig let, hvad Gaderne hedder, og hvor de ligger, og hvordan de ligger i Forhold til hverandre.

Give Besked!

Hvis der nu kommer en Fremmed og spørger dig om Vej til Hospitalet, saa maa du hurtigt tænke dig om og gøre dig klart, hvor du staar og hvilken Vej, der er lettest at gaa, eller hvilken der er den hurtigste Genvej.

Naar du skal forklare, skal du benytte denne Maade f. Eks. 3. Gade paa højre Haand, saa 2. Gade paa venstre Haand, ligefrem til Skolen, bagom denne ad Smøgen og gennem Anlæget, saa til højre, og nu ligger Hospitalet ca. 100 Meter fremme.

Det er altid klogt at benævne Gaderne i Nummerorden, thi det kan være svært for en Fremmed at huske de rigtige Navne, selv om I let selv kan huske dem. Hvis der er mange Gader,

kan du forklare, hvorledes man lettest kan kende de enkelte Gader, f. Eks. ved at fortælle, at der ligger et Mejeri eller en Iskagebod eller et Gartneri o. s. v., saa er det lettere at følge Vejen. Husk, at Besked om Vej skal være kort og klar, men rigtig.

Byens Historie.

Det hænder ofte, naar der er Selskab derhjemme, at de ældre sidder og taler om gamle Dage, og du kan ved at lytte hertil lære en hel Del om Byens Historie og dens gamle Bygninger. Du kan ogsaa spørge din Lærer eller andre Folk, som du kan tænke dig ved Besked om dette. Den Slags er mægtig interessant at faa at vide, og du skal se, ved nærmere Undersøgelse er der sikkert flere gamle Huse i din By, der har sin egen Historie, maaske en hel Roman.

Borgerskab!

Som Indbygger i din By har du Pligt til at gøre dit til, at alle Ulykker afværges og i Tilfælde af, at du opdager, at der sker en Ulykke, da straks alarmere Polit, Brandvæsen, Falck eller maaske en Læge.

Naar du skal alarmere, maa du være rolig, tænke dig om og saa sige højt og tydeligt, hvad der er sket, hvor det er sket, hvor du ringer fra og ellers give alle de Oplysninger, som du kan. Du maa øve dig i at give saadan en Beretning klart og let forstaaeligt, saadan at du er forberedt, hvis der en Dag sker noget. *Tænk før du handler — men tænk som et Lyn!*

Hjælle.

Fra andre Jagtmarker

Prins Hamlets Ulveflok.

Prins Hamlets Flok havde Søndag den 5. Februar inviteret Chr. d. IV's Flok fra Hillerød til Helsingør til en rigtig Tæveøvelse. Hillerød Flokken ankom Lørdag Aften til Helsingør, hvorefter de blev indkvarteret hos Helsingør Ulvene Natten over. Søndag Morgen Kl. 9 stillede alle Ulvene ved Hytten. Derefter tog Øvelsen sin Begyndelse.

Først trak man Lod om, hvem der skulde

være Riddere og hvem der skulde være Røvere. Lodtrækningen faldt saaledes, at det blev Hille-rød Ulvene, der blev Riddere og Helsingør Ulvene Røvere. Derefter drog Ridderne, anført af Ditmar v. Thier og Røvere med Røverhøvdingen Fabu. Det viste sig snart, at det var Ridderne, der var de snedigste, de fik 27 Points, medens Røvere fik 14 Points. Kl. ca. 13 var Øvelsen færdig, og Ulvene drog hjem til en haardt tiltrængt Middag.

— Se det er vel en nok en hurtig Hest, hva''

Gaar du hver Dag
med dit
Ulveemblem?

(Kalle, Krølle og Krille samt Hunden Kras befinder sig i en mystisk Tyvehule dybt nede under en gammel forladt Fabrik; Indgangsdøren er blæst i og har laaset sig selv. — En Hustelefon ringer.)

4.

De Tre K'er bliver »Dagens Mænd«.

I det mørke, skumle Rum griber Kalle Telefonen; en grodet Stemme siger i Tragten: »Det er Tovald — altsaa, Stoffer, vi mødes i Nat Kl. 2 uden for Skolebygningen. Rektor har lige faaet Stakater til Udbetaling af Lønninger, er du klar paa den, Stoffer?« Kalle lavede sin Stemme dyb og svarede: »O. K.!« hvorpaa han hurtigt smækkede Hørerøret paa. Der var nu ikke mere Lys i Lommelampen, og Drengene maatte for enhver Pris ud. Kras havde fundet et stort Rottehul, hvor den gravede og kradsede; Murstenene løsnede sig omkring Hullet. Da Drengene opdagede dette, begyndte de at hjælpe Kras med at grave. — Snart var et stort Stykke Mur revet ned og afslørede nogle pilraadne Brædder; til alt Held laa der et solidt »Koben« i Hulen; langsomt fik de løsnet et Bræt. — Vand og Mudder begyndte at sive ind. — Situationen var kritisk. — Skulde Drengene ganske stille drukne i Mudder og Vand? De var nemlig nu klare over, at Hulen, de befandt sig i, laa midt i en tidligere Kanal, der havde ført Vand til Fabriken, Kanalen havde ikke været brugt i mange Aar og var nu kun en stinkende Mudderrende; Vand og Slam steg nu langsomt omkring Drengenes Ben. Det gjaldt om at faa væltet saa mange Brædder, at man kunde faa presset sig ud i Dyndet, der næppe kunde være særlig dybt. Alt imens Vandet sivede ind i Hulen, løsnede de raadne Brædder sig mere og mere, i Virkeligheden gjaldt det Drengenes Liv, hvilket de til alt Held ikke var ganske klare over. Nu lød der en

Syden og Siven — to store Brædder begyndte at give sig — kunde man vælte disse Brædder? — kunde man slippe? — ud i koldt Dynd og Mudder. Endelig gled Brædderne til Side. En bred og fed, stinkende Vælling af Mudder boblede ind i Hulen, men i samme Nu masede Gutterne og Hunden sig ud i Mosen — og det lykkedes dem at faa Fodfæste oven paa Taget af Hulen, hvor Vand og Mudder kun naaede dem til Knæene. — Men hvad nu? — Der var langt til Land — svømme kunde man ikke i Mudderet — og at vade ind var den sikre Død, da der mange Steder var dybt Hængedynd. Krille bar under Blusen »Ulvebogen«, som Ligaen lige havde laant af Lærer Aagaard. Krille, der jo havde trænet sin Hund, Kras, til at være Sporhund, skrev paa Titelbladet af Bogen, hvor Ligaen befandt sig, og i hvilken Stilling de var. Derpaa lod han Kras snuse til Bogen i nogen Tid, lige til den bjæffede stærkt, saa snappede den Bogen mellem Kæberne og halvt svømmede, halvt mavede sig igennem Mudderet ind til fast Grund, hvorefter den tog Retning mod Lærer Aagaard.

Imedens ventede Drengene midt ude i Mosen staaende i Mudder til Knæene oven paa Taget af den tildyndede Tyvehule.

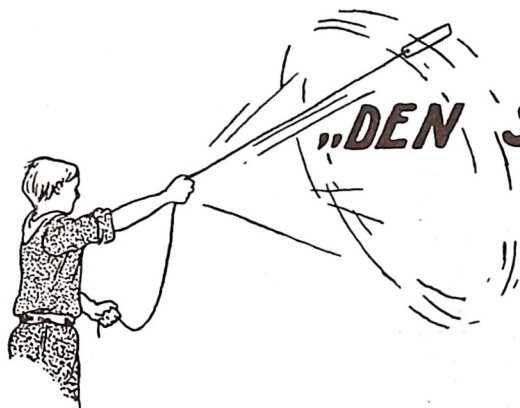
Lærer Aagaard blev ude af sig selv, da han læste Ligaens Nødraab. Han ringede omgaende til Redningskorpset og cyklede selv ned til Mosen, hvortil han ankom samtidig med Redningskorpset, der ved Hjælp af et Par Pramme og en lang Stige fik hentet de tre Drenge i Land. Selvfølgelig var de frygtelig forkomne efter det kolde Mudderbud. Alle tre Drenge — og iøvrigt ogsaa den tapre Hund, Kras — blev kørt ned til Krilles Hjem i Præstegaarden og blev lagt i Seng i det store opvarmede Gæsteværelse — efter at alle havde faaet Bad.

Politiet kom snart efter, og nu fortalte Drengene om Telefonoprindningen, Tyvehulen og det planlagte Indbrud paa Skolen samme Nat — og saa fik Politiet travlt. De fandt hurtigt Telefonledningen nede ved Aaen, og den viste snart Vej til Stortyven Thorvald, der omgaende blev anholdt. Næste Dag blev Tyvekosterne i Hulen under Mudderet gravet frem med store Anstrengelser, men det var Umagen værd, saa store Værdier var der. Hunden Kras fik i de følgende 14 Dage hver Aften en friskstegt »Kotelet med Skaft« som Belønning for sin Redningsdaad. Ud over lidt Forkølelse fik de Tre K'er ingen Møn af Mudderbudet — til Gengæld fik de nogen Tid efter en klækkelig Dusør, fordi de havde fundet Tyvekosterne og hjulpet til at afsløre Tyvebanden.

Peter Tini.

(Næste Gang fortælles om Anvendelsen af Dusøren til Oprettelse af en ny Ulveflokt!)

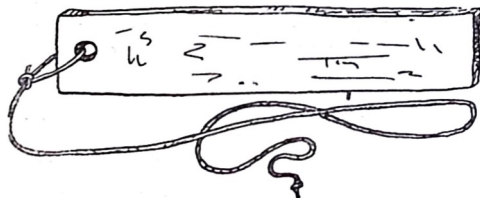

„DEN STORE BRØLER“

AF C. C. STENDER.

Australierdrengen, som er for ung til at blive initreret, d. v. s. gennemgaa en særlig Prøve, der gør ham værdig til at optages i Mændenes Rækker, kan undertiden til bestemte Tider høre en underlig Lyd, som advarer ham mod at komme for nær til Stammens hellige Plads, hvor kun Mændene maa samles. Spørger han, hvor den Lyd kommer fra, faar han at vide, at det er en Lyd, som frembringes af et meget stort Væsen, som holder til ved den hellige Plads, og som Aruntafolket kalder »Twanyika«. Det er først, naar han har gennemgaaet Prøven, og han kommer ind paa den hellige Plads, at han erfarer, at Stemmen kommer fra et Instrument, der bestaar af en tynd Træplade, som hvirvles rundt i Enden af en Snor. Derved frembringes den frygtindgydende brølende Knurren.

Dette Instrument kendtes ogsaa i Europa i meget gamle Dage og kaldtes af Grækerne, Rhombus. Det er meget nemt at lave, du skal kun have et Stykke Træ, som er 15—16 cm langt og lidt mindre end 1 cm tykt og 3—4 cm bredt. Du borer et Hul i den ene Ende og binder en Snor gennem Hullet. Alt hvad du har at gøre er at svinge det rundt foran dig. Du kan sikkert finde Anvendelse for denne »Brøler« ved Lejrbaalsunderholdning.

SAMLINGER

Findes der mon nogen Dreng, der ikke paa et eller andet Tidspunkt har samlet paa et eller andet, Frimærker, Monter, gode Karakterer, Bøger eller Autografer? Ja, der er jo i Virkeligheden slet ingen Grænser for, hvad der kan samles paa, og i Grunden er det ogsaa ligegyldigt, blot der samles paa den rette Maade, grundigt og interesseret.

Den Dreng, der samler, kan aldrig komme til at kede sig; han har altid noget at beskæftige sig med og vil udvikles gennem sin Interesse. For det er jo det morsomme ved at samle — lad os f. Eks. sige Frimærker, at det fører saa meget med sig. Man lærer Geografi ved samme Lejlighed, lærer en Mængde Lande at kende og ved, hvor de ligger, man lærer en hel Del Sprog, for man vil jo gerne kunne læse, hvad der staar paa Mærkerne, ja, man udvikles paa mange Maader og faar større og friere Udsyn.

Man kan samle paa saa meget: Frimærker, Monter, Autografer, tørrede Blomster, Sommerfugle, Sten o.s.v.

Hvad I nu enten samler paa af forskellige mærkelige Sager, saa gør noget ud af det.

Forskellige Samlinger

Da Pladsen ikke tillader at gaa i Enkeltheder med Hensyn til de mange forskellige Slags Samlinger, der findes, sammenfatter vi dem her i denne Afdeling og bringer senere større Artikler om Frimærkesamlinger, Montsamlinger, Scrapbøger, Fotosamlinger, Autografsamlinger, og Bogsamlinger.

Knapper og Emblemer

I gamle Dage — før det var moderne at samle paa Autografer, ja, inden man spillede Yo-Yo, var det moderne at spille Klink. Hertil brugtes Janter, almindelige Tinknapper, der kostede en Trediedel Øre Stykket. Men man brugte ogsaa

Uniformsknapper — og de gjaldt naturligvis meget mere end Janterne. Nu spilles der ikke meget Klink mere, men mange samler paa Knapper. De skal helst være saa nye og skinnende som muligt. Naar I vil samle dem, syes de paa et Stykke Fløj i Rækker, saa de til en vis Grad kommer i Rækkefølge, f. Eks. militære Knapper, Funktionærknapper o.s.v. Emblemerne, der ofte intet »Øje« har til at sy dem fast med, fæstnes med en lille Naal, eller hvis de er forsynet med en Knap, bores der et Hul i Fløjlet, hvorigennem Knappen stikkes.

Tænk bare hvad der kan samles af Spejderemblemer i en stor Lejr, Korpslejr eller Jamboree.

Penne

Man kan ogsaa samle paa Penne — og her tænkes naturligvis paa fine ubrugte Eksemplarer, Penne af en mærkelig Form o.s.v. De syes fast med Kinesertraad paa tyndt Karton, og de forskellige Ark kan derefter samles i et Album.

Konvolutter med mærkelige Adresser.

Ofte ser man Konvolutter blive opbevarede, fordi der er et interessant Stempel paa, en mærkelig Adresse eller et sjældent Frimærke eller noget andet der gør, at den ikke er gaaet i Papirkurven som saa mange andre. Samler man paa disse, klistres de ind i et Album ligesom Fotografier. Der kan være mange interessante og morsomme Tilfælde, og mange af dem kan have stor Værdi.

Postkort

Der er altfor faa, der samler paa Postkort. Og mærkeligt nok, for et Postkort har jo to Sider — baade en skrevet Side og en Billedside. Man kan faa en baade smuk og lærerig Samling, som man kan have stor Glæde af senere hen i Livet. Helst skal man begynde tidligt at samle. Har man en Far, der er Somand, eller Slægtninge i Udlandet, har man jo nem Adgang til at skaffe sig dem. Husk en Ting: de maa endelig ikke klistres ind i et Album. Saa kan I ikke senere se, hvem der har skrevet dem. Bedst er det at eje et rigtigt Postkort Album, og de er ikke videre kostbare.

Har man en Samling smukke Kort fra Ind- og

Udlandet, er det som at blade i en broget og for-
nøjelig Billedbog, der ofte kan fortælle dig me-
re end mange Ord.

Ex Libris

Ogsaa af disse kan der dannes en smuk og in-
teressant Samling. De klæbes op i et Album,
men maa ikke sættes for tæt, da mange af dem
er smaa Kunstværker, som godt kan taale
»Luft« omkring sig.

Tændstikæsker

Der findes mange Samlinger af Etiketter fra
Tændstikæsker. Ganske vist er ingen af Samlin-
gerne ret gamle, da Tændstikkerne — ligesom
Frimærkerne — er af nyere Dato. Det var først i
1805 at en Franskmand Chancel opfandt den
saakaldte Dyppestik, en Træpind, forsynet med
en Sats af klorsurt Kali, Svovl, Sukker og Gum-
mi. Naar denne Dyppestik blev trykket mod en
Asbestplade, der var vædet med Svovlsyre, op-
stod en lille Eksplosion, som gav Ild.

I ældre Tider benyttede man Fyrtojer — og i
helt gamle Dage, da Menneskene levede meget
mere primitivt, fik man Ild ved at gnide to Styk-
ker Træ mod hinanden og fange de derved frem-
komne Gnister i en Tot Hø.

De Dyppestikker, Chancel opfandt, havde den
Ulempe, at de var meget brandfarlige, og først
saa sent som i 1848 fandt en Tysker, Böttger,
paa at fremstille Sikkerhedstændstikker, der kun
kunde antændes, naar de blev strøget mod en
særlig præpareret Strygeflade.

Det blev dog Svenskerne, der optog denne In-
dustri. I Begyndelsen fremstilledes de ved
Haandkraft, og dette krævede naturligvis en
stor Arbejdsstyrke, hovedsagelig Kvinder, der
skulde sørge for, at der ved Pakningen kom lige
mange Tændstikker i Æskerne.

Paa en enkelt Fabrik kunde der staa op til 600
Kvinder, der kun var ansat til at pakke.

Nu har man store, moderne Maskiner, der bli-
ver fodret med Træ — mest Asp, Poppel og Lind
— Sats, Papir til Etiketterne, Strygemasse samt
alle øvrige Raavarer, der gaar med til Fremstil-
lingen — og Maskinerne udspyr derefter de
fuldt færdige Æsker over 200,000 i Timen. Hver-
ken Tændstikkerne eller Æsterne berøres af
Menneskehænder, førend Køberen selv bryder
Emballagen for at tage en Æske.

Der er i Tidens Løb blevet fremstillet mange
baade smukke og morsomme Æsker. Hvorledes
man samler paa dem er der jo i den Forstand
ingen Regel for.

Kender du nogen, der bor i Udlandet, kan du
skrive til dem og bede dem sende dig saa man-
ge forskelligartede Æsker, de kan faa fat paa.
Den bedste Maade at opbevare dem paa er at
gemme dem i flade Kasser med Glaslaag — lige-
som de, man bruger til Sommerfugle. For at de
kan ligge fast, kan I jo lime dem fast til Bun-
den.

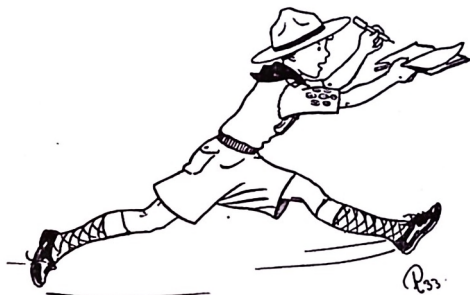
Man kan ogsaa klippe Laagene af Æskerne og
klistre dem ind i et Album. Under hvert Eksem-
plar skrives fra hvilket Land de stammer, Tiden
og Stedet for Erhvervelsen.

Landevejen
kræver
Stimulans!

MULAT-MAD
KIKS MED CHOKOLADE

*strammer op og
giver nye Kræf-
ter uden at gøre
tørstig!*

JENSEN & MØLLER $\frac{A}{S}$

Tag Tilløb

før du springer

Naar du skal udføre et Stykke Arbejde, maa du samle al din Interesse og din Energi om det! Forbered det godt, og spring saa til — af alle Kræfter!

I den sydøstlige Del af Tinglev Sogn

driver Tyskerne en stærk Agitation, der er vel underbygget af rige Pengemidler. Den danske Befolkning det samme Sted formaar ikke at gennemføre det samme storstilede Kulturarbejde som Tyskerne. Den raader ikke engang over eget Forsamlingslokale, men er nødsaget til at benytte det tyske Forsamlingssted ved større Møder, medens den er henvist til Hjemmene ved mindre Sammenkomster.

Det er derfor nu planlagt at bygge et dansk Forsamlingshus, et Ungdomshjem, som indrettes saaledes, at det om Sommeren kan benyttes til Overnatning især for Skoler og Rejsegrupper og om Vinteren som Mødested for de Danske.

For at faa Penge til at bygge et saadant Hus, som vi danske Spejdere jo vil kunne benytte, naar vi berejser Sønderjylland, er der trykt nogle »Byggestenkuponer«, der sælges a 1 Kr.

Hvis nogen har Lyst til at støtte Sagen, bedes man henvende sig til *Broderup Ungdomshjem, Tinglev*, (Tlf. 4004), Postgiro Nr. 53615.

Køb
i
Depotet

En Riddersmand

Under et gammelt Billede af Tyge Brahe staar en latinsk Inskription, der lyder saaledes oversat paa Dansk: Billede af Tyge Ottosen Brahe, en dansk Mand, Herre til Knudstrup, Anlægger af Uranienborg paa Øen Hveen i Danmarks Hellsøpont, Opfinder og Forfærdiger af de sammesteds opstillede astronomiske Instrumenter i hans 40de Aar, i det Herrens Aar 1586. — Ikke sandt! Man faar en Del at vide om Tyge Brahe ved at læse dette. — Som andre Adelsmænd havde Tyge Brahe et Valgsprog, som ogsaa er prentet paa Billedet: non haberi, sed esse, hvilket betyder: ikke synes, men være.

Hans Chr. Riddersborg, TA, 1. Rønne.
Til Lykke.

Vi siger alle:

KLØVERBLAD ALUMINIUM

Dansk Aluminium Industri fremstiller ogsaa en stor Serie af de for Camping og Lejrliv nødvendige Artikler. KLØVERBLAD Aluminium vejer intet, kommer hurtigst i Kog og gøres rent i en Haandevending, Brochure tilsendes paa Forlangende.

Forlang det hos
Deres Isenkræmmer

DANSK ALUMINIUM INDUSTRI A/S
Englandsvej 32. København S.

PATRULJE-SÆT

VORE HYTTER

(Fortsat fra Side 73)

belagt med Tagpap. Bygget delvis af Spejderne selv, hvorefter der var en Del Bygningshaandværkere. Beliggende paa Grønløkkevej i selve Odense By i Hjørnet af en stor Sportsplads. Indrettet med stort Tropslokale, Patruljelokale, Forstue med Materialeskabe til hver Patrulje samt Køkken og W. C., elektrisk Lys og Vand, opvarmes med Gaskaminer, benyttes kun som Trops- og Flokløkkale og alle Trops-, Flok- og Patruljemøder holdes her samt Førermøder for Troppen og ret jævnlige fra Kolonnen. Aarlige Omkostninger haves endnu ingen Erfaringer om, men foreløbig altsaa til Forrentning og Afskrivning ca. 300 Kr. om Aaret.

Fra Indien

Spejderne i Staten Pudukottai har bevist, at den allerbedste Maade, man kan faa Folk til at værdsætte Spejderbevægelsen paa, er ved at yde sin daglige »good-turn«. At de gjorde det ved at yde deres Hjælp ved store offentlige Fester, gjorde det kun mere vanskeligt, men meget værdifuldere.

INSERAT

Firmaet Ilford-Selo Foto A/S., som vi alle kender fra Annoncerne her i Bladet, har bedt os meddele, at Selochrome-Rullefilmene nu er blevet yderligere forbedret. Det typiske ved Selo Filmen er, at den giver saa mange Detailler baade i Skyggerne og i Højlysene. Og saa har den et stort Belysningsspillerum, saa man ikke behøver at tage det helt nøje med Belysningstiden.

Det er rart at vide, ikke blot for dem, der allerede bruger Selo Film, men ogsaa for dem, der endnu ikke har stiftet Bekendtskab med denne engelske Film.

Alle Forhandlere ude i Landet ligger med Lager af den forbedrede Type.

Han har taget Giraffen —

og han var paa Forhaand sikker paa det gode Resultat, for han havde en **Selochrome** Film i sit Apparat — du ved, Filmen med det store Spillerum, som praktisk talt ikke kan svigte.

Gør som han — du vil ikke fortryde det!

**ILFORD-
SELO
FOTO A/**

Persiske Spejdere

(Fortsat fra Side 69)

Drengene var en Trop fra Byen Shiraz, der havde henimod 1000 Spejdere af ialt 50,000 Indbyggere.

Spejderbevægelsen er nær knyttet til Skolerne, saaledes at hver Skole har sin særlige Trop. To Aftener om Ugen er helliget Spejderarbejdet med en af Skolens Lærere som Tropsfører. Fredag, som er Helligdag, er man paa Tur til en af Omegnens Landsbyer eller til Steder, hvor der findes skyggefulde Lunde, der kan skærme mod Persiens brændende Sol. Endelig søger man saa vidt muligt en Gang aarlig at gennemføre en 10 Dages Lejrøvelse; men hertil kniber det ofte med Tilslutning paa Grund af Forældrenes manglende Forstaaelse af saadanne Øvelsers Betydning.

Vi marcherede et Par Kilometer og standsede saa for at synge en Sang, der var skrevet af Persiens Spejderchef, en Mand, hvis patriotiske Sindelag forbindes med en helt moderne Indstilling, og som i Spejderbevægelsen ser et Middel til at skabe en Ungdom, som kan blive Landet

til god Støtte ved det persiske Samfunds hurtigt forløbende Modernisering.

Da Sangen sluttede, raabte Spejderne: »A m e d e h b a s h e, d. v. s. »Vær beredt«.

Derefter forlod vi Vejen og satte Kursen efter Bjærgene, der var brunlige og dækkede af løse Sten, og som var Voksested for Ørkenlandets sparsomme, men ofte stærkt duftende Plantevækst.

Jeg bemærkede, at Spejderne kun kendte Navnene paa enkelte aromatiske Planter, som kan finde Anvendelse i Husholdningen, hvorimod man ikke sporede nogen Interesse for vilde Planter, der ikke umiddelbart var anvendelige til praktisk Formaål.

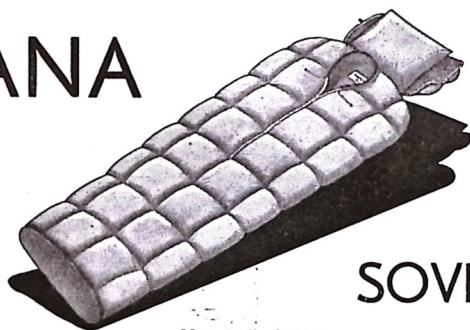
Efter 2 Timers March naaede vi vort Bestemmelsessted ved et Vandløb, hvis halvt udtørrede Leje egnede sig fortrinligt til Leg og Øvelse, og ved hvilket laa en gammel Vandmølle.

Paa et nærliggende Højdepunkt rejste de ældre Spejdere en Flagstang, medens de yngre samlede Kvas. Saa hejste man Landets Flag — det hellige Flag — sang Flagsangen og tændte Baal, ikke fordi det ikke var varmt nok, men fordi det hørte med til Ceremonien. Ilden har nemlig en særlig Betydning for Perserne, hvad

(Fortsættes Side 90)

Den rigtige Sovepose — med lukkede Skuldre

DANA

Mønsterbeskyttet

SOVEPOSER

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet med Halvdun. — Iøvrigt udført som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

PAA SPORET

I.

Solen havde passeret Middagshøjden, men sendte stadig sine varmende Straaler ned over Jorden. Der var ikke en Sky at se paa Himlen. Ikke en Vind rørte sig. Inde paa Marken ved Siden af Vejen laa Køerne og tyggede Drøv og saa søvnige ud.

Ovre bag Gærdet ved Skoven steg en svag Røgsojle lige i Vejret, og i Skovbrynet laa to Telte. Udenfor det ene Telt laa to Spejdere og talte sammen og henne ved Ildstedet, hvorfra Røgen kom, gik en tredje, som kun havde det allernødvendigste Toj paa — altsaa Badebukser, — og jonglerede med en stor Gaffel, idet han forsøgte at gennembore nogle lange Medisterpølser, der laa og vred sig paa Stegepanden.

Det var Bæverpatruljens to yngste Spejdere og dens Kok. Bæverpatruljen, der førtes af Svend

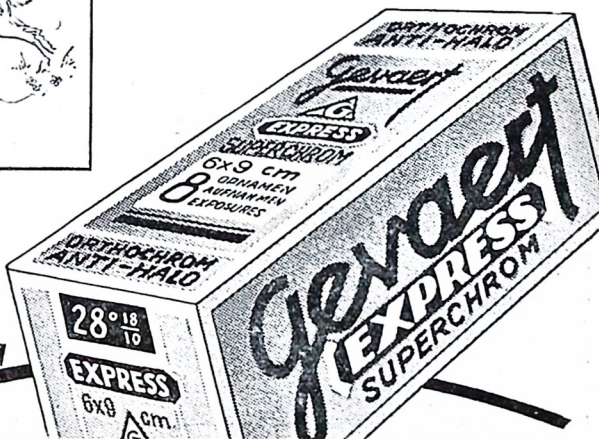
Pludselig...

— slangede Geden, og Poul blev kastet om i Græsset. Det var vel nok et morsomt Billede taget med

Gevaert — den lynhurtige Film

**den
Lynhurtige
Film**

Quist, den dygtigste Spejder i mange Miles Omkreds, havde ligget i Lejr her ved Granriis Plantage i 8 Dage, i Morgen skulde Lejren brydes og de skulde til Svenstedby, hvor de skulde mødes med Troppens øvrige Patruljer for saa at tage paa Tropsvandreløjr.

»Hor Kre'sjan Overkok, hvor mange Meter er der til hver?« spurgte Knud, en lille lyshaaret Kroltop, der for første Gang var i Lejr, »jeg er saa sulten som — jeg ved ikke hvad.«

»Rolig! Forstyr mig ikke! Det var da ogsaa som . . . Næ—æ jeg sagde ingen Ting, men det er de mest fordomte Polser, jeg nogensinde har forsogt at dressere i Frihed,« svarede Kokken.

»Hva'! kan du ikke faa dem til at makke ret, og saa vil du endda bilde os ind, at du er Frikadellesmed og autoriseret Madfordærver,« lod det fra Knud.

Du skulde tage og tøjre dem til Panden,« indskød Willy, den anden Spejder, »og prøve om det kan hjælpe. Ellers kan vi vist skyde en hvid Pind efter Middagsmaden.«

»Saadan et Par ubarberede Billardkugler, kan I holde jeres Næser ved jer selv, ellers kunde det være, I fik grillerede Snudeskafter i Stedet for, se hellere at komme op efter den Spand Vand,

nu har I længe nok ligget og leget forstenede Fortidsdyr.«

»Ja, men er det ikke Fortidsdyr — »Vanddrager« hva'?»

Knud og Willy sprang af Sted, medens det fra Kokken lod:

»U—uh, den var mer' end vandet den.«

Knud og Willy fulgte Stien op gennem Skoven med Spanden mellem sig.

»Jeg havde nu aldrig troet, det var saa grinagtigt at ligge i Lejr.« Det var Knud, der afbrød Stilheden, »jeg tror, jeg aldrig har haft en saa fornøjelig Sommerferie som i Aar. Og saa maatte jeg endda ikke komme med til at begynde med. Mo'r sagde, jeg kunde nemt komme noget til, og hun kunde ikke forstaa, at jeg vilde undvære ordentlig Mad og en god Seng. Den Mad Kristian laver er da udmærket, og en Seng kan næsten ikke være bedre end Halmen, vi ligger paa. Vel?»

»Jeg slutter mig fuldstændig til den sidste ærede Taler. De kære Forældre er nogle underlige Mennesker. De skulde komme ud og se, hvor godt vi har det, saa blev de nok herude med det samme for at faa lidt af Fornøjelsen med.«

»Men Sven er nu ogsaa en donnergod Patruljefører. Han kan alt muligt. Kan du huske første Aften ved Lejrbaalet, da han dansede Corrobori — eller hvad det nu hedder — for os. Han var storartet, man kunde godt have troet, det var en rigtig Indianer, der dansede.«

»Ja, slikke nogle Indianerhyl, de var mere end naturlige, de var overnaturlige. Det er nu lige meget, hvad der sker, Sven skal nok klare Grejerne, han er den største Skalpejæger i Landet.«

»Naa, her er Huset, saa maa vi se at faa Vand paa Maskinen.« Knud gav sig til at pumpe, og Willy fjernede sig et lille Stykke ind i Skoven. Her stødte han paa et friskt Spor. Det syntes ham lidt mistænkeligt, for det maatte omtrent lige være sat, og saa lod det til, at det var en Par 15-16 Aars Dreng, der havde sat dem. Det vilde han alligevel undersøge lidt nærmere. Han glemte helt Knud og gav sig til at følge Sporet, som gik længere ind i Skoven.

Da Knud havde faaet Spanden fyldt, stod han lidt og ventede, saa kaldte han, men Willy hverken viste sig eller svarede.

»Han var da en sær een, nu er han selvfølgelig gaaet tilbage til Lejren,« tænkte han, »og ladet mig om at bringe Vandet derned. Det var nu ikke rigtigt af ham, og han skal nu ogsaa nok faa det at vide ved første Lejlighed!«

Han tog saa fat i Spanden og begav sig tilbage til Lejren.

Bums . . . !

Der laa han med Spand og Vand. Hvad kunde

Danmarks Fremtid er Industrien!

Et gammelt Firma

med rige Erfaringer begyndte i
1938 paa en ny dansk Industri:

Fremstillingen af Amatør-Film

Det lykkedes over al Forventning
— lad nu denne Industri vokse
sig sund og stærk, ogsaa ved Deres
Hjælp, ærede Læser.

Køb „Merkur“-Filmen „TONACHROM“

og bliv glad for Amatør-Foto-
Sporten.

En pragtfuld højfølsom isochromatisk
Rullefilm, der faas overalt.

det dog være? Sikke han dog saa ud. Han fik dog ikke Tid til at tænke videre over dette, thi i det samme sprang tre maskerede Spejdere over ham, og een, to, tre var han kneblet og bundet. En af dem tog ham paa Ryggen, og saa gik det af Sted ind i Skoven.

Hvor længe det varede, huskede han ikke, men pludselig befandt han sig paa en aaben Plads, hvor der stod flere Telte, og en Del Spejdere laa omkring i Græsset. Der var ham noget bekendt ved dem, men inden han kunde se dem nærmere, fik han et Bind for Øjnene. Eet naaede han dog at se. Han genkendte Willy, som stod bundet til et Træ. Det var altsaa gaaet ham paa akkurat samme Maade. Men hvad mon disse fremmede Spejdere vilde dem, siden de saadan ved høj lys Dag bortførte dem. Det havde han aldrig i sin vildeste Fantasi drømt om. Han havde nok hørt noget om at »vippe« en Lejr, men det plejede at foregaa om Natten, det her var et ægte Overfald efter bedste Mønster.

Saa kom der en Spejder hen og tog hans Bind af, hvor forbausset blev han ikke ved at se, at det var Erik, som var Fører for Odderpatruljen, nu begyndte han at forstaa.

»Du ser noget forbløffet ud, Knud,« begyndte Erik smilende, »det er vel sagtens, fordi du er blevet bortført af Spejdere fra samme Trop som du selv. Men, forstaar du, det er et Væddemaal, det drejer sig om. Vi skal se, om Sven og »Bæverne« kan finde jer igen. Vi har Tropsførerens Tilladelse, og han har sagt, at bliver I fundet, skal Bæverpatruljen have en Sølvplade til sin Stander, og den skal Odder- og Tigerpatruljerne give, for det er dem, der har lavet Overfaldet.«

Jo, nu forstod Knud, hvad det drejede sig om, og han var tillige overbevist om, at Sven og hans Kammerater nok skulde redde Patruljens Ære. Saa sandt han hed Knud, skulde han nok gøre, hvad han kunde for at hjælpe dem paa Sporet.

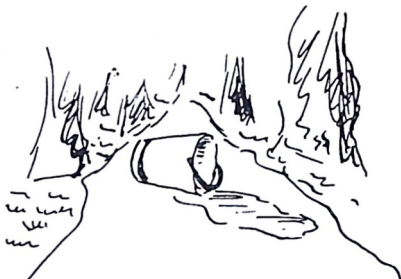
II.

Medens alt dette foregik, havde Kokken gaaet forgæves og ventet paa, at de skulde komme tilbage med Vandet.

»Ja, jeg kunde jo nok tænke, at de to smaa Slyngler vilde have Halloj med mig, men de skal heller ikke dø i Synden. Ingen Middagsmad fra min Side,« tænkte han, »det manglede bare, at saadan to Rekrutter skal gaa og lave Grin med en gammel Spejder. Nu stod han her og skulde bruge Vandet, han kunde hvert Øjeblik vente de andre hjem, og han var endnu ikke færdig med Maden. Hvad mon Sven vilde sige, han var altid Præcisheden selv. Hvis det var rigtigt, skulde Knud og Willy sendes hjem med det samme, man kunde jo aldrig vide, hvad de kunde finde paa

senere. Nu var der ikke andet at gøre, end selv at gaa op og se at faa fat i Vandet.«

Han satte Stegepanden ind i Køkkenteltet og løb af Sted alt, hvad han kunde. Da han kom op i Skoven til det Sted, hvor Knud var faldet med Spanden, standsede han forundret, hvad skulde dette betyde? Der laa den væltede spand, men hvor var Knud og Willy?

Efter Sporene at dømme havde der været 4 i alt. Knud var kommet alene ned ad Stien med Spanden, for der var kun eet Spor fra Huset, og
(Fortsættes Side 91)

Persiske Spejdere

(Fortsat fra Side 86)

maaske skyldes en stadig levende Erindring om Zoroasters Lære, efter hvilken den rensende Ild var Symbol paa det Gode og Rene.

Efter Frokost deltes Spejderne i mindre Grupper, der øvedes i Gymnastik og Lejrarbejde.

Mellem Drengene og Spejderchefen herskede en venlig, kammeratlig Tone, men der var langt mere Vrovl og Snakken frem og tilbage, end vi er vant til i Europa.

Ved Middagstid holdt Øvelserne op, og man lejrede sig i Skyggen af en Bevoksning med Val-

noddetræer. Den medbragte Mad — palou og choulou — bestod af Ris kogt med Grønsager, Kød og Æg.

Efter Hvil genoptoges Leg og Øvelser, henad Kl. 15 indsamledes Krydderplanter til Køkkenbrug, Kl. 16 drak man The og endelig Kl. 17, da Solens Magt var noget aftaget, drog man hjem.

Da jeg skiltes fra dem, sagde Spejderchefen til mig: »Nu har De været sammen med det unge Persien en hel Dag. Der er maaske kun 5000 Spejdere i Persien, men de ringer en ny Tid ind. Jeg haaber, at Drengene vil samle det bedste sammen fra Østen og Vesten, fra Zoroasters Lære, Kristendommen, Græsk Aand og Islam. Jeg nærer Tillid til mit Lands Fremtid, naar jeg ser, hvad vi kan faa ud af vore Drenge, blot de opdrages paa rette Vis.«

Jeg vil ikke nægte, at jeg følte mig glad og slot over at tilhøre et Folk, der havde sendt en saa værdifuld Bevægelse til Persien.

(Frit efter O. A. Merritt-Hawkes: »Persia«, 1935).

Rikki.

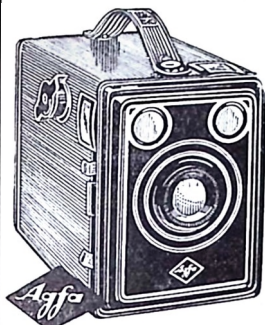
Nu er det Gaatid —

og da gælder det først og fremmest, at Fodtøjet har solide og vandtætte Saaler, ellers kan Fornøjelsen blive tvivlsom. Er Skoene forsaalede med Bjørnelæder, kan De trods alt Slags Vejr og Føre uden at udsætte Dem for vaade og kolde Fødder — og Bjørnelæder holder 2—3 Gange længere.

Bjørnelæder

CHROMGARVET
IMPRÆGNERET SAALELÆDER

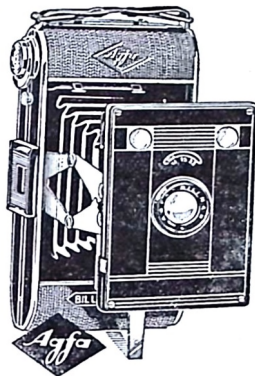

BOX 45
Kr. 13.80

Det er vældigt spændende at fotografere

Snart er man her og snart er man der — det er utroligt hvad man kan »snuppe«, naar man er ude paa en Tur. Saa kommer det selvfølgelig an paa, at man har det rigtige Apparat. — Her er to Apparater, som er helt rigtige — de er begge fra AGFA. — I ved det store Verdensfirma. Priserne staar ved — og med et af de to kan I altid være sikker paa at faa »snuppet« det rigtige. Spørg bare en Fotohandler ad; han si'r det samme.

BILLY CLACK
Kr. 32.—

Køb Kameraet paa Konto hos _____

FOTO
Magasinet 1/2
FREDERIKSBORGGADE 7

PAA SPORET

(Fortsat fra Side 89)

Knuds Kniv laa ved Siden af Spanden, saa var der kommet tre ud af Buskene paa begge Sider Stien, der havde staaet en Kamp, hvorved Spanden var væltet. Saa maa de have baaret Knud, for hans Spor førte ikke væk fra Stedet igen, og der var kun tre Spor, der førte tilbage ind i Skoven, men hvor havde Willy opholdt sig under alt dette? Ham havde han ikke set noget til.

Han skyndte sig efter Vand, og da han kom tilbage til Lejren, var Sven og de øvrige Spejdere kommet, men Knud og Willy var der ikke.

»Sven, har I ikke set noget til Knud og Willy, jeg sendte dem op efter Vand for en halv Times Tid siden, men nu er de forsvundet, Willy endda sporløst. Jeg har været oppe og se efter dem. Det kunde se ud, som om Knud var blevet overfaldet, Spanden laa væltet oppe paa Stien, og der var

Spor af et Slagsmaal, bare der ikke er sket en Ulykke.«

»Hvad er det, du siger? Her oppe paa Stien ved Huset? Umuligt — der er jo ikke fem Minutters Gang mellem Lejren og Brønden, udbrød Sven, »det er vel ikke en Historie, du har lavet, fordi Maden ikke er færdig til Tiden?«

»Nej—nej, kom, saa kan I selv se,« svarede Kokken og gav sig til at lobe tilbage ad Stien med de andre i Hælene. »Tror I jeg laver Røverhistorier, jeg har saamænd staaet her og ønsket de to Fyre og paa det højest Bjerg i den fjerneste Afkrog af Verden, og nu er de maaske allerede paa Vej dertil. Se, der kan I se. De har ligget og sloges i alt Vandet, han maa se godt ud, Knud.«

»Jeg tror næsten du har Ret,« sagde Sven efter at have undersøgt Stedet, »hvem mon det er, der har overfaldet dem . . .?«

»Det er kun Knud, der er blevet overfaldet,« afbrød Kokken ham, »se her er hans Kniv, som

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI'S
Bouillon-Terninger

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigsen's

Cosmossalt

i den praktiske og
hygiejniske Drysse-
daase

Kun rigtig med dette
Varemærke

25 Øre i Butikerne

laa her, og der er kun kommet een ned ad Stien fra Huset.»

»Ja, det er rigtigt. Bliv her hos mig, Børge. I andre gaar ned og spiser til Middag, og venter til vi kommer tilbage. Kom her Børge og lad os faa dette undersøgt lidt nøjere.»

De gav sig til at følge de tre Spor, som førte ind i Skoven.

»Du, Sven, det kan ikke være voksne Mennesker, der har sat disse Spor, det er Aftrykkene for smaa til.»

»Jeg har lagt Mærke til det, men kan du se, den midterste har baaret noget tungt, han har taget kortere Skridt end de to andre og Aftrykkene er dybere. Han har sikkert baaret Knud.»

Det gik forholdsvis nemt at følge Sporene, indtil de kom til en lille Bæk, her standsede de pludselig.

»Det kan ikke være helt almindelige Bønderdreng, der har bortført Knud. De har forstaaet at skjule deres Spor.»

De fulgte Bækken et Stykke og undersøgte begge Sider, men fandt intet Spor. Saa opgav de Eftersøgningen og skyndte sig tilbage til Lejren.

»Foreløbig har vi tabt Sporet ved en Bæk, men naar vi har spist, gaar vi alle sammen op til Bækken og leder efter et nyt Spor,« var Svens Svar paa de mange Spørgsmaal, de blev modtaget med ved Ankomsten til Lejren.

III.

Knud og Willy havde kun været en halv Time i den nye Lejr, da der blev givet Ordre til Opbrud. Det var Meningen, de skulde benytte Nat-ten til at forsvinde fra Egnen. De vilde gaa Nordpaa, det var det sikreste, og det gjalt om at komme væk hurtigst muligt, for Sven maatte vel allerede nu savne de to Spejdere.

Knud gik og spekulerede over, hvorledes han skulde hjælpe sine Kammerater med at komme paa Spor. Det var vist ikke saa nemt endda. Han prøvede til at begynde med at sætte Mærker i Jorden med sin ene Støvle, men det varede ikke længe, før det blev opdaget, saa blev de begge to sat op paa Kærren, for at Gentagelse kunde blive forhindret.

Da de naaede Hovedlandevejen, var Mørket faldet paa, og de satte Farten op, nu var Faren ikke saa stor. Knud omgikkes stadig Tanken om at hjælpe Sven, han fandt et Redningsreb frem, dette filede han ved Hjælp af en Økseeg over i smaa Stykker og lod dem falde ned paa Vejen med regelmæssige Mellemrum.

Da der var gaaet en Times Tid, var Tovet forsvundet og laa nu og viste Bæverne Vej. Knud undrede sig over, at Vagterne, som gik paa begge Sider Kærren, ikke havde opdaget det, men de gik maaske og halvsov. Han laa stille lidt, men saa følte han pludselig Trang til at gøre et Flugtforsøg. Willy lod til at tage Situationen med Ro, for han laa og sov. Naa, saa vilde han flygte alene og opsøge Sven, saa kunde de altid komme tilbage og befri ham. Vagterne gik stadig og sov.

Nu skulde det være.

Han havde faaet Baandene filet over, og forsigtig lod han sig glide ned bag af Kærren, det gik storartet, nu skulde de blot have Lov til at komme lidt væk, saa vilde han rejse sig og søge tilbage til Granriis.

Bums . . . !

»Av for Katten! Hvem er det, der ligger der?« lød en Stemme ved Siden af ham. Knud blev helt forskrækket, der var kommet en gaaende bagfra og var faldet over ham. Han sprang op og gav sig til at løbe alt, hvad Remmer og Tøj kunde holde, ind over en Mark.

Væk — bare væk — saa de ikke fik fat i ham igen.

Inden den anden atter var paa Benene — det var en Spejder, der var saktet bagud —, og faaet de øvrige Spejdere alarmeret, var Knud forsvundet ind i en Lade, inde paa en Mark.

Begge Patruljer standsede, og der blev sendt Spejdere ud for at indhente Flygtningen, men han havde faaet Tid til at skjule sig godt, saa

de fandt ham ikke. En Time efter standsede Eftersøgningen uden noget Resultat.

Erik og Poul, Tigerpatruljens Førere, blev saa enige om, at de hellere maatte slaa Lejr, saa kunde de altid foretage en ny Afsøgning, naar de havde faaet Willy i Sikkerhed.

Nu vilde Skæbnen, at de netop anbragte Willy i Vognporten i den Lade, Knud havde gemt sig. Knud var da saa heldig at høre, hvad der blev bestemt. Eftersøgningen blev fortsat, og to Vagtposter blev sat til at passe paa Willy.

Knud kunde ikke holde sig rolig ret længe, han følte sig fristet til at befri Willy. Han ventede, til der blev helt stille, saa sneg han sig derind gennem Døren, der førte ind i Laden. Vagtposterne stod udenfor Ladeporten. Han var ikke længe om at faa befriet ham for Rebene.

»Ssssys, nu skal du gaa stille, Vagten staar lige udenfor, og de andre er ude og lede efter mig, vi bliver nødt til at blive her til de kommer tilbage.«

»Det gaar aldrig, Knud, vi bliver fanget igen, og saa bliver der passet bedre paa os, saa vi ikke slipper fra dem, selv om Sven hjælper til.«

De klatrede op paa Loftet og skjulte sig der. To Timer senere kom »Fjenden« tilbage, de havde selvfølgelig ikke fundet Knud.

IV.

Hjemme i Lejren var de begyndt Eftersøgningen igen straks efter at have spist, og efter lang Tids forgæves Turen op og ned langs Bækken, var de saa heldige at finde et lille Kort med Knuds Navn, det maatte være gledet ud af hans Lomme; de fandt saa atter Sporene i Nærheden, og nu gik det atter fremad. Inden længe naaede de den forladte Lejrplads, og med deres trænede Øjne opdagede de, at det ikke var længe siden, den var forladt. Asken fra Baalet, som var dækket med visne Blade, var endnu varm, og Græsset var traadt ned. Der var dog ikke noget, der kunde sige dem, hvem det var, der havde bortført Knud og sikkert ogsaa Willy. De blev dog snart klare over, at det maatte være Spejdere, efter den Maade de havde optraadt.

MARNO SØRENSEN

Skoubogade 5 - Telf. 11.636 - Kbhvn.

Der maatte ogsaa være flere end de tre, der havde foretaget Overfaldet. De fulgte derpaa Sporet, der gik ad Stien ud af Skoven.

»Vi er da paa det rigtige Spor, se her er der een, der har skrabt i Jorden med Hælen, de har ikke været videre forsigtige. Her er der igen een. Og her — det skulde vel ikke være Fangerne, der vil hjælpe os.«

De fulgte Mærkerne et Stykke.

»Saa, nu holdt de op, det var da ærgerligt, for nu bliver det sværere, det er snart helt mørkt.«

»Børge, løb i Forvejen og prøv, om du kan se noget til dem i Retning af Egeby, mød os ved Kirken ved Granris om en halv Tme. Saa holder vi op.«

Børge løb, og de andre fulgte Sporet, men da de kom ud til Hovedlandevejen, tabte de det, og det var umuligt at finde det igen. De gik saa alle til Kirken, og lidt efter kom Børge. Han havde gode Nyheder.

»Hurra, de er afsløret, det er Odderpatruljen, der er paa Krigsstien, jeg fandt en kvitteret Reg-

ning udenfor Brugsforeningen. Saa gik jeg ind og forhørte mig om der havde været Spejdere her fornylig,« fortalte han stakaandet, »og saa fik jeg at vide, at der for en Time siden var kommet en hel Del Spejdere forbi med en Kærre, paa hvilken der laa to bundne Spejdere. Se her, Eriks Navn staar paa Regningen.«

SPEJDER

Smaating og Sysager
til Mor henter du hos

Hans Bach

GI Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

Nu er der 5 Slags
Tom's PORØSE
KORAL
 Stor 25 Chokolade
 Stang ØRE
 MOKKA, NØDDE, FLØDE
 LET BITTER, ORANGE

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
 Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
 København K.

Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdetrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Benyt

**Slangerup-
 Banen**

til Sommerens Udflugter

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
 Kontorartikler — Protokoller

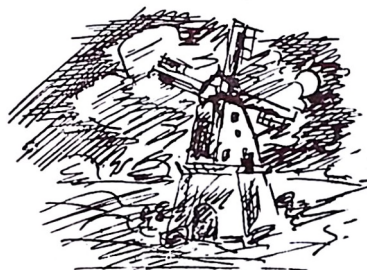
Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

»For en Time siden, siger du, saa kan de ikke være saa langt væk. Du mener, det er Odderpatruljen, der har fanget dem. Vi skal snart faa fat paa dem og afbøjet dem for den Streg, de der har lavet. Vi maa se at faa opdaget, hvor de er, endnu i Aften. Saadan en hel Patrulje med Kærre kommer ikke uset af Sted. Lad os gaa ud to og to ad Vejene paa den anden Side »Brugs'en«, saa finder vi dem nok. Vi samles i Lejren Kl. tolv, er I med? Viggo og Jørgen, I gaar til Egeby og forholder, om de er kommet den Vej. Kristian og jeg gaar lige ud ad Hovedvejen. Hans og Vilhelm gaar op mod Viggersaa Mølle. Altsaa Kl. tolv i Lejren. Farvel.«

Paa den anden Side Brugsforeningen skiltes de og gik hver til sin Side.

Hans og Vilhelm var de første, der forsvandt. De gik længe og talte sammen om dette underlige Tilfælde: Knud og Willy forsvinder, det viser sig at være Odderpatruljen, der har bortført dem, og nu: Hvor er de gaaet hen med dem? I den første Gaard, de naaede, gik de ind. Her fik de at vide, at der var kommet nogle Spejdere forbi for en lille Times Tid siden, de var gaaet opad Møllen til. De takkede og skyndte sig videre, men da de nærmede sig Møllen, sneg de sig forsigtigt videre. Man kunde jo ikke vide, om de var der alle sammen.

Det var de dog ikke, de var gaaet forbi, men for ikke ret længe siden havde der været en Spejder og spurgt, om de havde set en lille Spejder, som var flygtet fra dem kort efter, at de passerede Møllen.

Det var gode Nyheder. De var paa Sporet, og den ene af Fangerne var flygtet, saa var der ingen Grund til at gaa længere. De havde sikkert standset Fremrykningen og holdt sig et Stykke bag Møllen, saa hvis de gik længere frem, risikerede de, at de blev fanget. De skyndte sig saa tilbage til Lejren ved Granriis. Kloken var næsten eet, saa de andre var kommet, de havde ikke opdaget noget og begyndte allerede at frygte for, at de to var blevet fanget.

De gjorde straks klar til at bryde op igen, til Trods for, at de var søvnige og trætte, men hellere faa det afgjort, inden de andre forsvandt fra Egnen. Kristian skulde dog blive tilbage i Lejren og begynde at pakke sammen, saa de kunde komme af Sted i en Fart. Han skulde ogsaa være der, hvis Flygtningen skulde komme, mens de var væk. De andre tog deres Cykler for at komme hurtigere til Møllen, hvorfra de vilde begynde Fremrykningen.

Klokken tre var de der atter og stillede deres Cykler ind i Laden, nu skulde det altsaa gaa for sig. Det var omtrent helt lyst nu, saa de maatte passe paa ikke at blive opdaget. De sneg sig frem langs Gærdet ved Vejen.

»Stands, Sven, hvad er det der staar udenfor den Lade derinde paa Marken? Det kunde ligne en Kærre, Ruffet er taget af.«

»Det skulde vel aldrig være Odderpatruljen, der har slaaet sig ned derovre, for saa er vi paa den forkerte Side af Gærdet.«

De sneg sig nærmere og opdagede to Vagtposter, der sad og sov paa en Kasse udenfor Ladeporten.

»Bravo! Der har vi dem, nu sniger vi os hen og knebler og binder dem, inden de vaagner, saa op paa Kærren med dem, saa tager vi dem med hjem,« kommanderede Sven.

De overrumplede fuldstændig Vagterne, og inden de havde faaet Tid til at give en Lyd fra sig, laa de bastet og bundet paa Kærren, som nu var i Bævernes Magt. I Møllen hentede de deres Cykler. Kærren blev bundet bag i og Klokken seks var de atter hjemme i Lejren.

Knud og Willy var allerede kommet hjem. Da Odderne ikke havde fundet Knud og var vendt tilbage til Laden, havde de straks savnet Willy. De havde saa i bare Befippelse samlet sig i Vognporten. Knud og Willy havde saa listet sig ned og smækket Porten i efter først at have blokeret Døren.

Saa var de løbet ad Granris til, alt hvad de kunde.

De skyndte sig nu at faa Bagagen paa Kærren og cyklede ad Svendstedby til. Ved Middagstid tog de nogle Timers Hvil, nu var de kommet langt væk fra Fjenden, som var til Fods, saa der var ingen Fare. Sent paa Eftermiddagen holdt de deres Indtog i Byen og afleverede Kærren med de to Fanger til Tropsforeren.

Senere paa Aftenen kom de andre, de var temmelig slukorede, men dog i godt Humør, klar til at gaa paa en frisk.

Bæverne fik selvfølgelig Sølvpladen. Knud fik ogsaa en lille Erindring, fordi han havde narret sine Fangevogtere.

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

SPORTS Beklædning
Rekvisitter

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

Ferie i Sverige, Ferie til billig Pris.

30 % Rabat paa Rundrejser i Sverige hele Aaret og paa nordiske Rundture 1/5—30/9 1939.

50 % Rabat paa Rejse til Lappland indtil den 11/10 og til Jämtland samt flere Landskaber 13/8—30/9 1939.

En Rejse Tur-Retur til f. Eks. Lappland inkl. 6 Dages Ophold koster ca. 125.— Kroner. Familiebilletter Far, Mor og 2 Børn paa 2 1/2 Billet (mindst 150 km).

Tur-Returbilletter paa kortere Strækninger gyl- dige i 10 Dage.

Oplysninger og Billetter hos

Svenske Statsbaners Rejsebureau
Hovedbanegaarden, København, Tlf. C. 6317 og 6322 og øvrige Rejsebureauer.

Spejder= Plakaten

Skal agitere for
Spejderbevægelsen

Brug den

Faas i Depotet for
40 Øre pr. Stk.

Du skal selv —

agitere for
Spejderbevægelsen,
ved at fortælle
dine Kammerater om
alle dine gode Ture

